

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/165/2024
Identifikačné číslo spisu:	1317218812
Dátum vydania rozhodnutia:	29.10.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Svetlovská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:1317218812.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore navrhovateľky obchodnej spoločnosti LK Sales Consulting, s. r. o., Bratislava, Tomášikova 3A, IČO: 46 836 250, zastúpenej JUDr. Michal Miškovič - advokátska kancelária s. r. o., Bratislava, Palisády č. 32, IČO: 47 255 846, proti odporkyni Y. M.W., narodenej XX. X. XXXX, W., Q. XXXX/XX, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, o vzájomnej žalobe žalovanej a o nariadení neodkladného opatrenia, vedenom na Mestskom súde Bratislava IV pod sp. zn. B3-19 C 165/2017, o dovolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 31. októbra 2023, sp. zn. 15Co/128/2023, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Odporkyni nárok na náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava III uznesením z 13. júna 2023, č. k. 19 C 165/2017 - 600 zamietol návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia a rozhodol, že o náhrade trov konania o nariadenie neodkladného opatrenia rozhodne v rozhodnutí vo veci samej. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2 písm. c) a d), § 326 ods. 1, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). V odôvodnení uviedol, že navrhovateľka sa domáha voči odporkyni nariadenia neodkladného opatrenia v zmysle § 324 a nasl. CSP, ktorým jej súd uloží povinnosť zdržať sa akejkoľvek dispozície s nehnuteľnosťami v jej výlučnom vlastníctve a to: parcela CKN č. XXX/X, druh pozemku - zastavané plochy a nádvoria o výmere 277 m², parcela CKN č. XXX/XX, druh pozemku - záhrady o výmere 705 m², parcela CKN č. XXX/XX, druh pozemku - zastavané plochy a nádvoria, o výmere 198 m², parcela CKN č. XXX/XX, druh pozemku - zastavané plochy a nádvoria, o výmere 46 m², stavba - rodinný dom, súpisné č. XXX na parcele CKN č. XXX/XX, garáž, súpisné č. XXXX na parcele CKN č. XXX/XX, zapísanými v katastri nehnuteľností vedenom katastrálnym odborom Okresného úradu Senec, na liste vlastníctva č. XXX, katastrálne územie A. D., Obec Dunajská Lužná, Okres Senec, (v ďalšom texte len „nehnuteľnosti“), a to zakázať tieto akýmkoľvek spôsobom scudziť, zaťažit', vložit' do majetku akejkoľvek spoločnosti, prenajať alebo disponovať s nimi akýmkoľvek iným spôsobom. Svoj návrh skutkovo odôvodnila tým, že na Okresnom

súde Bratislava IV je vedené konanie strán sporu o určenie vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam, o vzájomnej žalobe žalovanej pod sp. zn. B3-19 C 165/2017, ktoré nie je doposiaľ právoplatne ukončené. Dôvodom nariadenia neodkladného opatrenia je ochrana jej vlastníckeho práva, ktoré navrhovateľka k nehnuteľnostiam nadobudla 8. júna 2015 na základe pôvodného nadobúdacieho titulu, a to Notárskej zápisnice - osvedčenie o vykonaní opakovanej dobrovoľnej dražby N-506/15, Nz 19745/15 z 8. júna 2015, Z-3546/15, pvz 173/15, titulom zaplattenia príklepu na dobrovoľnej dražbe. Dňa 25. augusta 2016 sa na základe darovacej zmluvy z 18. augusta 2016 pod č. V-7960/2016 stala vlastníčkou dotknutých nehnuteľností odporkyňa, pričom za darcu v tom čase ako konateľ žalobcu konal jej manžel L. M.. Dňom 28. júna 2022 sa vlastníkom nehnuteľností stala opätovne navrhovateľka, a to na základe úkonu katastra Z-4811/2022, ktorý vykonal Okresný úrad Senec, katastrálny odbor, na základe rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp. zn. B3-24 C 34/2017, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Co/261/2018 a uznesenia Okresného súdu Bratislava III sp. zn. B3-15 C 20/2018, keďže účinky vkladu č. V-7960/16 pominuli a nastal stav platný pred uzavretím darovacej zmluvy. Následne navrhovateľ podanú žalobu o určenie vlastníctva k nehnuteľnosti vedenú na súde pod sp. zn. B3-19 C 165/2017 vzal späť a navrhol zastavenie konania, avšak odporkyňa so späťvzatím žaloby nesúhlasila. V predmetnom konaní podala vzájomnú žalobu, ktorou navrhuje určiť, že ona je vlastníkom nehnuteľností. Dňa 28. decembra 2022 Okresný úrad Senec, katastrálny odbor, svojim rozhodnutím č. UP 6/22, vyhovel protestu prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislavy III č. Pd 172/22/1103-7, z 29. novembra 2022 a zrušil opatrenie č. Z-4811/22 z 28. júna 2022. Odporkyňa v písomnom podaní z 21. februára 2023 uviedla, že v prípade, ak bude vyhovené protestu prokurátora bude súhlasiť so späťvzatím žaloby a vzájomnú žalobu zoberie späť. Od 11. mája 2023 je tak opätovne vlastníkom nehnuteľností odporkyňa na základe zrušeného úkonu katastra Z-4811/22 a znovuobnovenia zápisu V-7960/2016. Na odvolanie navrhovateľky Okresný úrad Bratislava, odbor opravných prostriedkov, referát katastra nehnuteľností rozhodnutím č. Upo 3/23-BPR, zamietol odvolanie navrhovateľky a rozhodnutie Okresného úradu Senec, katastrálneho odboru č. UP 6/22, z 28. decembra 2022, potvrdil. Dňa 5. mája 2023 podala navrhovateľka na Krajský súd Bratislava správnu žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Okresného úradu Bratislava, odbor opravných prostriedkov, referát katastra nehnuteľností zo 4. apríla 2023, č. Upo 3/23-BPR, s návrhom na priznanie odkladného účinku správnej žaloby. Vec bola vedená na Krajskom súde Bratislava, sp. zn. 5S/125/2023, v súčasnosti je vedená na Správnom súde Bratislava pod sp. zn. BA-5S/125/2023. Napriek tomu, že navrhovateľka oznámila katastru nehnuteľností informáciu o súdnom spore o preskúmanie zákonnosti napadnutých rozhodnutí č. k. Upo-3/2023-BPR a UP-6/22, vrátane návrhu na odkladný účinok, Okresný úrad Senec, katastrálny odbor, vykonal zmenu údajov v katastri nehnuteľností - zmenil vlastnícke právo tak, že zapísal odporkyňu ako vlastníčku nehnuteľností ku dňu 11. mája 2023.

1.2. Súd prvej inštancie po teoretickom odôvodnení inštitútu neodkladného opatrenia dôvodil, že z obsahu návrhu navrhovateľky je zrejmé, že sa podaným návrhom domáha nariadenia neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP. Z uvedeného vyplýva, že na to, aby súd mohol vydať takéto neodkladné opatrenie, musí mať za osvedčenú najmä potrebu bezodkladnej úpravy pomerov strán v čase jeho rozhodovania, pričom dôkazné bremeno osvedčenia zaťažuje navrhovateľa. Zároveň platí, že nedôvodnému alebo neexistujúcemu nároku nemožno poskytnúť ochranu prostredníctvom neodkladného opatrenia. Podľa názoru súdu prvej inštancie navrhovateľka neosvedčila jeden zo základných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia a to existenciu nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. V prejednávanej veci navrhovateľka nepreukázala, že by odporkyňa ako výlučná vlastníčka chcela scudziť alebo inak previesť nehnuteľnosti na inú osobu, respektíve tieto akýmkoľvek spôsobom scudziť, zaťažiť, vložiť do majetku akejkoľvek spoločnosti, prenajať alebo disponovať s nimi akýmkoľvek iným spôsobom a zároveň nepreukázala akékoľvek konkrétne kroky alebo indície, ktoré smerujú k tvrdeniu navrhovateľky o údajnej hrozbe v dôsledku správania sa manžela odporkyne a prebiehajúcich exekúcií na jej majetku, ako dôsledku zbaviť odporkyňu vlastníctva k nehnuteľnosti. Súd prvej inštancie konštatoval, že nemôže vychádzať len z domnienky navrhovateľky, že v takýchto prípadoch sa zvyknú vykonávať prevody na ďalšie osoby, ale súd musí mať aspoň osvedčené, že odporkyňa takýto krok zamýšľa vykonať, čo z predložených dôkazných prostriedkov súd prvej inštancie nezistil. Súd prvej inštancie zdôraznil, že pre nariadenie neodkladného opatrenia je nevyhnutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti

ohrozenia práva navrhovateľky a teda potreby bezodkladnosti úpravy pomerov, pričom v konaní o nariadení neodkladného opatrenia nie je úlohou súdu posudzovať opodstatnenosť nároku navrhovateľky vo veci samej, ale úlohou súdu v konaní o nariadení neodkladného opatrenia je len skúmať, či sú splnené vyššie uvedené predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, čo v danom prípade nemal za preukázané. Zároveň navrhovateľ neodkladného opatrenia musí opisanim rozhodujúcich skutočností súd presvedčiť o potrebe nariadiť neodkladné opatrenie v záujme dosiahnutia ochranného účelu neodkladného opatrenia; neodkladné opatrenie nemôže byť nariadené len z preventívneho dôvodu; musí existovať reálna potreba neodkladne upraviť pomery medzi stranami sporu. Z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie, nezistiac splnenie zákonných predpokladov na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodol tak, že návrh na jeho nariadenie zamietol a rozhodol, že o trovách konania o nariadení neodkladného opatrenia rozhodne v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

2. Krajský súd v Bratislave na odvolanie navrhovateľky uznesením z 31. októbra 2023, sp. zn. 15Co/128/2023 uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I. potvrdil a vo výroku II. zrušil. Odvolací súd, zhodne so súdom prvej inštancie, bol toho názoru, že v prejednávacom prípade navrhovateľka neosvedčila reálnu hrozbu ujmy, na odstránenie ktorej ako jediný prostriedok môže slúžiť navrhované neodkladné opatrenie, nepreukázala, že odporkyňa podniká kroky smerujúce k nakladaniu s dotknutými nehnuteľnosťami a že dochádza k porušovaniu alebo ohrozovaniu jej práv alebo hrozí zhoršenie jej postavenia v takej miere, že je potrebný zásah súdu, keď dôvodila len možným správaním odporkyne, avšak neosvedčeným a nepodloženým žiadnymi dôkazmi. Konštatoval, že pre naplnenie zákonnej podmienky nariadenia neodkladného opatrenia a to osvedčenia reálne hroziacej ujmy nestačí len skutočnosť, že odporkyňa má ako vlastníčka podľa listu vlastníctva možnosť nakladania s vlastnými nehnuteľnosťami. Odvolací súd k odvolacej námietke navrhovateľky, že v návrhu opísala, že na manžela odporkyne stále prebiehajú exekučné konania, pretože si dlhodobo neplnil a neplní svoje záväzky, pričom tento sťažil alebo zmaril exekučné konanie v troch prípadoch, keď previedol vlastníctvo k trom motorovým vozidlám na iné osoby uviedol, že ide o úkony manžela odporkyne, teda nie úkony odporkyne a navrhovateľka tak nepreukázala, že odporkyňa podniká kroky, ktorými by ohrozila práva alebo postavenie navrhovateľky takým spôsobom, že je potrebný zásah súdu. Odvolací súd opätovne poukázal na to, že súd prvej inštancie dospel k správne mu záveru, podľa ktorého navrhovateľka neosvedčila reálnu hrozbu ujmy, na odstránenie ktorej ako jediný prostriedok môže slúžiť navrhované neodkladné opatrenie keď nepreukázala, že žalovaná podniká kroky smerujúce k nakladaniu s dotknutými nehnuteľnosťami a že dochádza k porušovaniu alebo ohrozovaniu jej práv alebo hrozí zhoršenie jej postavenia v takej miere, že je potrebný zásah súdu. Odvolací súd uviedol, že sama navrhovateľka vo svojom odvolaní konštatuje, že „strojom“ predošlých prevodov s opisovaným majetkom, vrátane nehnuteľností evidovaných na LV č. XXX, je v podstate manžel odporkyne, čo potvrdzuje nesplnenie zákonnej podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia a to existenciu reálne hroziacej ujmy zo strany odporkyne ako vlastníčky sporných nehnuteľností. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP uviedol, že odvolateľka opätovne namietala záver súdu prvej inštancie, podľa ktorého navrhovateľka v konaní nepreukázala existenciu reálne hroziacej ujmy zo strany odporkyne ako vlastníčky sporných nehnuteľností, poukazujúc pritom na listinné dôkazy pripojené k návrhu odvolací súd sa s uvedenou odvolacou námietkou navrhovateľky nestotožnil, pričom poukázal na to, že navrhovateľka ani neuviedla, aké nesprávne skutkové zistenia má na mysli. Pokiaľ odvolateľka namietala absenciu odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie, pokiaľ ide o dôkazy a opis rozhodujúcich skutočností pre osvedčenie jej nároku, keď práve navrhovateľka súd informovala o exekučných konaniach na manžela odporkyne a prevodoch majetku, odvolací súd opätovne poukázal na body 15. a 16. odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie, v ktorých súd prvej inštancie odôvodnil svoj záver o potrebe zamietnutia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Pokiaľ išlo o odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP navrhovateľka uviedla, že dokladá dôkazy z exekučných konaní, z ktorých vyplýva zriadenie exekučného záložného práva na nehnuteľnosti v katastri nehnuteľností, ktoré sú v bezpodielovom spoluvlastníctve povinného L. M. a jeho manželky Y. M. a poukázala na komentár k § 325 CSP, podľa ktorého súd môže neodkladným opatrením poskytnúť navrhovateľovi ochranu z dôvodu obavy ohrozenej exekúcie, ešte iba v štádiu prebiehajúceho konania vo veci samej. Obava z ohrozenia exekúcie je odôvodnená v prípadoch, kedy nositeľ hmotnoprávnej povinnosti realizuje faktické alebo právne úkony smerujúce k sťaženiu alebo úplnému zmareniu budúcej

exekúcie. Rovnako postačuje dôvodná obava, resp. reálna hrozba takýchto úkonov. Navrhovateľ a nemožno v štádiu konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia generálne zaťažiť povinnosťou preukázať bezprostredný úmysel dlžníka, smerujúci k ohrozeniu exekúcie. Odvolací súd v súvislosti s uvedenou odvolacou námietkou navrhovateľky uviedol, že tento nešpecifikovala, akú inú vadu malo konanie pred súdom prvej inštancie, pričom odvolací súd žiadnu vadu, patriacu pod uvedený odvolací dôvod nezistil. Opätovne odvolací súd uviedol, že navrhovateľka nepreukázala, že odporkyňa realizuje faktické alebo právne úkony smerujúce k sťaženiu alebo úplnému zmareniu budúcej exekúcie, nepreukázala dôvodnú obavu, ani reálnu hrozbu takýchto úkonov a úkony, na ktoré v konaní poukazovala, sú úkonmi manžela odporkyne, pričom sama odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu poukázala na to, že je vlastníkom dotknutých nehnuteľností od roku 2016, žiadnym spôsobom s nimi nenakladá, o čom svedčí aj výpis z LV č. XXX pre k. ú. A. D.. O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 CSP).

3 . Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala navrhovateľka (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzovala z ustanovenia § 420 písm. f) CSP, keď mala za to, že odvolací súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Bola názoru, že odvolací súd jej odňal možnosť pred súdom konať tým, že jej síce formálne doručil vyjadrenie odporkyne k odvolaniu (26. októbra 2023), avšak odvolací súd už 31. októbra 2023 vydal uznesenie, čo znamená, že navrhovateľka z hľadiska časového nemala tak reálnu možnosť reagovať na tento procesný úkon odporkyne do času vydania napadnutého rozhodnutia, resp. mala iba 2 pracovné dni (4 kalendárne dni) na vypracovanie písomného stanoviska. Dovolateľka bola tiež názoru, že odstup 4 dní (z ktorých 2 dni pripadli na víkend - nedostatok času aj na poradu s klientom a preverenia tvrdení žalovanej o tom, že žalobkyňa mala údajne podvodne zneužiť zamestnancov katastra), bola týmto procesným postupom odvolacieho súdu porušená zásada kontradiktórnosti konania a princíp rovnosti zbraní. Namietala, že v súlade s právom na konradiktórne konanie musia mať procesné strany príležitosť nielen predložiť všetky dôkazy potrebné na to, aby ich návrh uspel, ale i zoznámiť sa so všetkými ďalšími dôkazmi a pripomienkami, ktoré boli predložené, s cieľom ovplyvniť rozhodnutie súdu a vyjadriť sa k nim. Konštatovala, že v danom prípade nebola žalobkyni ako navrhovateľke neodkladného opatrenia vytvorená reálna možnosť dostatočne sa pripraviť (najmenej päť dní) na zaujatie stanoviska k vyjadreniu odporkyne k odvolaniu a so stanoviskom oboznámiť odvolací súd tak, aby naň bolo možné prípadne vziať zreteľ pri rozhodovaní o odvolaní. Uviedla, že za nevyhnutné pre dodržanie a rešpektovanie konradiktórneho konania sa považuje nielen to, aby sa odvolateľ mal možnosť oboznámiť s obsahom vyjadrenia protistrany k jeho odvolaniu, ale aby mal možnosť účinne sa vyjadriť v čase pred rozhodnutím odvolacieho súdu, keď nevyhnutnou podmienkou zabezpečenia účinnej možnosti odvolateľa vyjadriť sa k úkonu protistrany svojou replikou je, že mu bude vytvorená procesná možnosť vyhotoviť svoje stanovisko tak, aby mal dostatok času na jeho prípravu. Za čas, ktorý umožňuje dostatočnú prípravu účastníka, označuje Občiansky súdny poriadok v iných prípadoch (viď napríklad § 115 ods. 2, resp. § 156 ods. 3) „najmenej päť dní“. Zdôraznila, že v konaní o nariadenie neodkladného opatrenie pred súdom prvej inštancie ako aj v odvolaní splnila podmienky podľa § 325 CSP, pretože podľa výkladu § 325 CSP, súd môže neodkladným opatrením poskytnúť navrhovateľovi ochranu z dôvodu obavy ohrozenej exekúcie, ešte iba v štádiu prebiehajúceho konania vo veci samej, pričom navrhovateľka predniesla obavy z ohrozenia exekúcie, pretože odporkyňa už realizovala úkony smerujúce k sťaženiu alebo úplnému zmareniu exekúcie už prebiehajúcej (nevydala motorové vozidlo napriek zamietnutiu jej návrhu na vylúčenie veci z exekúcie) a aj budúcej exekúcie (uznesenie 15C/20/2018 o jej povinnosti k náhrade trov konania voči žalobkyni). Dovolateľka mala za to, že ak by odvolací súd spolu s listom z 12. októbra 2023, ktorým navrhovateľke zaslal na vedomie vyjadrenie odporkyne k odvolaniu, poskytol primeranú lehotu s možnosťou vyjadriť sa k podaniu odporkyne zo 6. októbra 2023, replika sťažovateľa vo veci mohla mať na výsledné rozhodnutie vplyv. Navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

4. Odporkyňa vo svojom vyjadrení k dovolaniu konštatovala, že vyjadrenie žalovanej k odvolaniu po obsahovej stránke len dokreslovalo správanie navrhovateľky v priebehu celého súdneho konania, ku ktorému sa nebolo potrebné vyjadrovať, lebo toto vyplývalo z obsahu spisu. Navrhla dovolanie

odmietnuť, resp. zamietnuť.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) /ďalej aj len najvyšší súd/ po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) účastníčka konania zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 CSP) dovolací súd uvádza nasledovné.

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a 421 CSP.

7. Prípustnosť svojho dovolania vyvodzuje navrhovateľka z § 420 písm. f) CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. V zmysle § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak v konaní došlo k niektorej z procesných vád, ktoré sú vymenované v § 420 písm. a) až f) CSP; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii jednotlivých procesných vád konania v zmysle § 420 CSP pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení.

9. Najvyšší súd už v rozhodnutí, sp. zn. 3Cdo/236/2016 (publikovanom v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako judikát R 19/2017) uviedol, že základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 CSP je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

10. Najvyšší súd nespochybňuje, že rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej môže byť - za istých predpokladov - tiež uznesenie odvolacieho súdu. O také rozhodnutie ide v prípade uznesenia odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia na základe takeého návrhu, spolu s ktorým, prípadne po podaní ktorého nebola podaná nadväzujúca žaloba (teda návrh na určité rozhodnutie vo veci samej). K tomu záveru dospel najvyšší súd už v rozhodnutí, sp. zn. 8Cdo/83/2017, v ktorom uviedol, že „rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Taká situácia môže nastať v prípade návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia podaných po skončení konania (pri splnení podmienok § 325 ods. 1 CSP). Rovnako v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba podľa § 336 ods. 1 CSP, konanie končí rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a konzumuje vec samu“. Výpočet prípadov, v ktorých rozhodnutie odvolacieho súdu o neodkladnom opatrení je rozhodnutím vo veci samej, podal obdobným spôsobom najvyšší súd tiež v rozhodnutí, sp. zn. 3Cdo/157/2017, 5Obdo/76/2016. Dovolací súd k tomu poznamenáva, že tieto právne náhľady sú zastávané aj v odbornej právnickej literatúre (pozri Števček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol., *Civilný sporový poriadok*, Komentár, Praha: C. H. Beck, str. 458).

11. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým bol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnutý potvrdil. V danom prípade dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nie je ani rozhodnutím vo veci samej a ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. Z obsahu dovolania je zrejmé, že žalobkyňa podala na Okresnom súde Bratislava III dňa 12. decembra 2017 žalobu vo veci samej, a to žalobu o určenie neplatnosti darovacej zmluvy, ktorú následne zmenila na žalobu o určenie vlastníckeho práva.

12. Rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Takáto situácia môže nastať v prípade návrhu na nariadenie

neodkladného opatrenia podaného po skončení konania (pri splnení podmienok § 325 ods. 1 CSP). Rovnako v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podaného pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba podľa § 336 ods. 1 CSP, konanie končí rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a konzumuje vec samu.

13. V predmetnej veci však nejde ani o jeden z vymenovaných prípadov. Rozhodnutie odvolacieho súdu napadnuté dovolaním navrhovateľky nie je rozhodnutím vo veci samej a ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, pretože žalobkyňa podala tak, ako bolo vyššie uvedené, pred podaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalobu vo veci samej, a teda rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nekonzumuje vec samu.

14. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a) až f) CSP irelevantné, či k dovolateľkou namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

15. So zreteľom na uvedené dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie navrhovateľky nie je v zmysle § 420 písm. f) CSP prípustné, preto ho podľa ustanovenia § 447 písm. c) CSP ako procesne neprípustné odmietol.

16. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

17. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.